RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN ARREST

van 4 december 2018 met nummer RvVb-A-1819-0354 in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0261-A

Verzoekende partij de heer Marc VERBRUGGEN

vertegenwoordigd door advocaat Els EMPEREUR

met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen, Generaal

Lemanstraat 67

Verwerende partij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente

BRECHT

vertegenwoordigd door advocaat Joris GEENS

met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen,

Mechelsesteenweg 27

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 15 december 2017 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 23 oktober 2017.

De verwerende partij heeft beslist om de woning met aanbouwen op de percelen gelegen te 2960 Brecht, Eikenlei 80 en 80a met als kadastrale omschrijving afdeling 5, sectie A1, nummer. G44 en afdeling 5, sectie A1, nummer. F44, voor wat betreft de constructie op te nemen als "vergund geacht" in het vergunningenregister en voor wat betreft de functie meergezinswoning niet op te nemen als "vergund geacht" in het vergunningenregister.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient geen antwoordnota maar wel het administratief dossier in. De verzoekende partij dient een toelichtende nota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 20 november 2018.

De verzoekende partij en de verwerende partij verschijnen schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

1

III. ONTVANKELIJKHEID WAT BETREFT HET VOORWERP VAN DE VORDERING - INTREKKING VAN DE BESTREDEN BESLISSING

De verwerende partij deelt met een e-mailbericht van 11 september 2018 haar beslissing van 3 september 2018 tot intrekking van de bestreden beslissing mee.

Door de intrekking van de bestreden beslissing heeft het beroep tot vernietiging bij de Raad geen voorwerp meer en is het dus niet langer ontvankelijk.

IV. KOSTEN

1.

De verzoekende partij vraagt om een rechtsplegingsvergoeding van 1.400 euro toe te kennen, die ten laste van de verwerende partij komt.

Ze motiveert dat deze maximumvergoeding gerechtvaardigd is wegens de kennelijk onredelijke aard van de beslissing (waarbij op manifeste wijze de wet geschonden werd, vaststaande rechtspraak buiten beschouwing werd gelaten en er kennelijk overhaast werd tewerk gegaan) van de verwerende partij. Ze houdt voor daardoor gedwongen geweest te zijn het verzoekschrift in te dienen, wat nochtans kennelijk niet nodig was.

2.

Artikel 33 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad de kosten van het beroep ten laste legt van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

Artikel 21, §7 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad op verzoek een rechtsplegingsvergoeding kan toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de partij die ten gronde in het gelijk wordt gesteld.

3.

3.1

De intrekking van de bestreden beslissing door de verwerende partij is de enige oorzaak van het teloorgaan van het voorwerp van het beroep. Het komt de Raad daarom passend voor om de kosten van het beroep, meer bepaald het door de verzoekende partij betaalde rolrecht, ten laste van de verwerende partij te leggen.

3.2

Met toepassing van artikel 21, §7 DBRC-decreet kan aan de verzoekende partij een rechtsplegingsvergoeding toegekend worden, aangezien ze door de intrekking van de bestreden beslissing als de in het gelijk gestelde partij dient te worden beschouwd.

De verzoekende partij verzoekt om een (verhoogde) rechtsplegingsvergoeding van 1.400 euro. De verwerende partij heeft hieromtrent geen verweer gevoerd.

Artikel 21, §7, derde lid DBRC-decreet bepaalt dat de Raad, op gemotiveerde wijze, de vergoeding kan verlagen of verhogen, zonder echter de door de Vlaamse Regering bepaalde minimum- en maximumbedragen te overschrijden en dat hij in zijn beoordeling rekening houdt met: 1) de financiële draagkracht van de in het ongelijk gestelde partij, om het bedrag van de vergoeding te verlagen; 2) de complexiteit van de zaak; 3) de kennelijk onredelijke aard van de situatie. Het maximumbedrag bedraagt, overeenkomstig artikel 20/1, §1 Procedurebesluit, 1.400 euro.

De verzoekende partij verwijst in haar betoog naar de procedurele voorgaanden en het tijdsverloop en wijst hierbij blijkbaar op de "kennelijk onredelijke aard van de situatie", zoals bedoeld in het hiervoor aangehaalde artikel 21 DBRC-decreet.

De intrekking is geschied kort na de inleiding van het vernietigingsberoep door de verzoekende partij, zodat mag aangenomen worden dat deze intrekkingsbeslissing genomen is op basis van de wettigheidskritieken zoals geformuleerd door de verzoekende partij. De verzoekende partij kan dan ook beschouwd worden als de in het gelijk gestelde partij.

Wat de begroting van de omvang van de rechtsplegingsvergoeding betreft is er geen reden om over te gaan tot een verhoging van het basisbedrag van 700 euro. Door de intrekking van de bestreden beslissing kort na de inleiding van het vernietigingsberoep is de gevoerde procedure beperkt gebleven. Waar de rechtsplegingsvergoeding tot doel heeft forfaitair tegemoet te komen in de ereloonkosten van de advocaat en hoegenaamd geen sanctionerend karakter heeft, is het betoog van de verzoekende partij inzake een manifest onwettige en overhaast genomen beslissing niet pertinent aangezien de bestreden beslissing niet aan een wettigheidscontrole van de Raad werd onderworpen. Ook procedurele voorgaanden kunnen niet in rekening gebracht worden in het raam van voormeld criterium. Juist door de snelle intrekking is de gevoerde procedure beperkt gebleven en is er geen sprake van een "kennelijk onredelijke aard van de situatie". Het volstaat dan ook het basisbedrag van 700 euro toe te kennen aan de verzoekende partij.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt verworpen.

Bart VOETS

2. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 200 euro, en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan de verzoekende partij, ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 4 december 2018 door de tweede kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Hilde LIEVENS